Velkommen til korlederens sangbrev, nr. 10!

Kære alle!

Så runder vi det første skarpe hjørne - det er nu sangbrev nummer 10. Jeg er i øjeblikket overvældet af barndoms-musik-nostalgi og hører Abba næsten hele tiden. Jeg er årgang 1971, med en seks år ældre søster, der var ABBA-fan. Derfor bragede tonerne på fuld gas igennem væggen imellem vores værelser, og dét gjorde faktisk ikke noget… - bortset fra når jeg hellere ville høre Tintin eller Dunderklumpen på kassettebånd!

En af ABBA-sangene er for mig den eneste rigtige at indlede med denne gang. For vi ses igen, nok ikke i morgen, som sangens spanske titel betyder, men på et eller andet tidspunkt. Lyt og se et meget tidligt, men faktisk vældig fint forsøg på at lave en egentlig musikvideo her. Og teksten passer da faktisk rigtig godt på os:

Men vi SKAL holde håbet oppe, og derfor er temaet for denne uges sangbrev håbets farve:

GRØN

Det er ikke uden grund at vi forbinder farven grøn med håb, for ifølge Wikipedia kommer ordet "grøn" fra den indoeuropæiskerod *(ja her lærte jeg et nyt ord!)* ghre-*, som betyder at gro, vokse. Dét holder vi fast i og lader håbet gro og vokse igennem alle de grønne sange vi skal synge i dag.

Lad os så komme i gang!

Så syng da, Danmark, lad hjertet tale,
thi hjertesproget er vers og sang!

*****

Vi starter i Højskolesangbogen med en af de skønne årstidssange, som vi her skal synge sammen med Eugen Tajmer. Stemmen er lagt “langt fremme” i lydbilledet, med smukke diskrete klassiske instrumenter bagved, og han synger så rent og med tydelig tekstudtale, så han er nem at synge sammen med. Nyd det her.

Grøn er vårens hæk,
kåben kastes væk,
jomfruer sig alt på volden sole.
Luften er så smuk,
deres længselssuk
kendes let på deres silkekjole.

Nu har viben æg,
pilen dygtig skæg,
og violen småt på volden pipper.
Gåsen sine små
lærer flittig gå,
skaden vindigt med sin hale vipper

Svenden med sin brud
går i haven ud,
på de grønne sko hun synes danse.
Ak, hvor hun er let!
foden er så net.
Pogen sælger til dem grønne kranse.

Storken er så travl
højt på bondens gavl,
og de røde fødder næbbet slibe.
Høkren med sin viv
går for tidsfordriv
med sin sølvbeslagne merskumspibe.

Hulde piger små,
røde, hvide, blå,
sender deres blikke rundt som pile.
Og som krigerflag
i det kælne slag
silkebånd fra liljenakken ile.

Aftnen driver på,
mens de skønne gå,
bare de dem ikke skal forkøle.
Hvilken yndig strøm,
barmen blir så øm,
man mit hjerte kan på vesten føle.

I den tavse nat,
som en stor dukat,
månen stænker guld på alle grene.
Ak, de skønne svandt
jo fra hver en kant.
Det er tungt, man skal gå hjem alene.

Tekst: Poul Martin Møller, 1819
Melodi: Niels W. Gade, 1851

Den slutter jo så trist, denne ellers så smukke og stemningfulde sang. Det må vi straks ændre på og løfte humøret med en ganske anden stemning som den her - som nok ikke behøver nogen særlig præsentation. Jeg ved de fleste af jer kender den og elsker den. Den kan også høres i den originale udgave her. Og endda også en version glimrende sunget og spillet af næste generation Neumann, (d.v.s. søn og datter af ham, der sang den sammen med sin søster oprindeligt) her.

Min yndlingsfarve er grøn. Jeg har det her krus med kaffe stående imens jeg skriver, og det er et af mine absolutte yndlingskrus… *(fra Mumi-serien, som jeg vist har nævnt et par gange at jeg holder meget af, og selv bliver til en når vi går ind i november, og trangen til at fylde maven med grannåle og gå i hi melder sig!)*. Faktisk har jeg også en grøn striktrøje på imens jeg skriver dette, og der ligger et strikketøj og venter på mig, som skal blive til en grøn sommerbluse i noget fint, blankt bomuldsgarn!)

Og jeg er selvfølgelig ikke den eneste der holder af grønt. Det gør dronningen også! I bogen "500 citater af Dronning Margrethe" af Jens Andersen står der om farver:

"Jeg blander mig frem. Alt det grønne, jeg har malet, har jeg selv blandet. Jeg ejer ikke en tube grøn. Det er vanvittigt sjovt at opdage, at man med en skarp kadmiumgul, en okkergul og så sådan en phthalo-blå og koboltblå, at man med de fire kan man lave alt det grønne, Vorherre har fundet på." (2010)

*****

Jeg vil introducere jer til en svensk visesangerinde og sangskriver, Barbro Högberg, der måske ikke er så kendt i Danmark? Hun har skrevet en af de måske smukkeste, inderligste sange om farven grøn - eller i hvert fald om at have øjne, der er "følsomme" for grønt. *(Mon vores svenske kor-veninde, Marianne, kan godkende denne oversættelse af ordet "känsliga"?)*

Sangen blev meget populær og indsunget af flere af de store svenske sangerinder, f.eks. Nannie Porres og Monica Zetterlund. Også yngre har indspillet den, og I kan selv søge videre på YouTube hvis I også bliver forelskede i sangen. Men her får I en indspilning fra 1974, hvor Barbro Högberg selv fortæller om hvordan sangens tekst blev til. Find evt. papirlommetørklæderne frem, for det er så smukt! Er I klar? Her.

*****

Før vores hverdag ændrede sig så brat var vi i fuld gang med at indlære en 2.stemme til salmen "Det dufter lysegrønt af græs", som vi ville synge til indsættelse af den nye præst ved første gudstjeneste i juni.

Dét bliver så helt anderledes nu!

MEN salmen er her jo stadig, ligeså vidunderlig som altid, så lad os nu bare synge melodien alle sammen, sammen, hver for sig, indtil vi kan synge den sammen igen, og så måske få lært 2. stemmen. Jeg ved godt den kære Phillip Faber allerede har haft den på programmet, men nu tager vi den også her - dét kan den godt tåle. I får her en klaverstemme uden sang - så NU skal I selv på arbejde. Kom så - 123 45 SYNG!

1. Det dufter lysegrønt af græs
i grøft og mark og enge.

Og vinden kysser klit og næs
og reder urtesenge.
Guds sol går ind
i krop og sind,
forkynder, at nu kommer
en varm og lys skærsommer.

2. Hør fugletungers tusindfryd
fra morgen og til aften!
De kappes om at give lyd,
der priser skaberkraften.
Hvert kim og kryb
i jordens dyb
en livsfryd i sig mærker
så høj som himlens lærker.

3. Se, blomsterflorets farvepragt
gør alle ord forlegne.
Kong Salomon i kroningsdragt
misundeligt må blegne!
Alt smukt, vi ved,
al kærlighed,
den mindste fugl og lilje
er, Gud, din skabervilje.

4. Ja, du gør alting nyt på jord,
en sommer rig på nåde.
Men klarest lyser dog dit Ord
af kærlighedens gåde.
Alt kød må dø,
hver blomst blir hø.
Når vissentørt står floret,
da blomstrer evigt Ordet.

5. Ja, Jesus Kristus er det Ord,
der skaber liv af døde,
så ny blir himmel, ny blir jord,
en verden grøn af grøde.
Kom, Jesus, snart,
og gør det klart:
den morgenstund, du kommer,
da gryr en evig sommer.

Carl David af Wirsén 1889. Johannes Johansen 1985, 1988, 1993, 1995 og 1996.
Mel.: Waldemar Åhlén 1933

*****

Vi skulle have haft gudstjeneste i Bakkelunden - det skal vi måske alligevel, det er i hvert fald oplagt at holde nogle af kirkens aktiviteter udendørs, når vi måske snart igen må samles mere end 10 personer. Så vil jeg glæde mig til at kirken kan byde velkommen med en gammel guts ord, som i denne sang her.

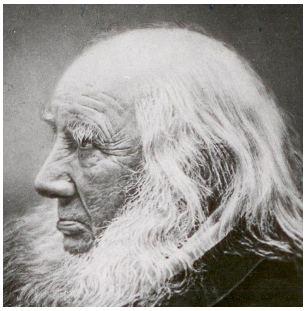

Det er også på denne tid af året af disse små grønne fyre, som ham her og hans kone Abelone, ses og høres igen, for alvor, nær Bakkelunden (og mange andre steder, heldigvis, for os der elsker dem!) og i denne sang, som min egen mor husker fra sin barndom (hun er årgang 1947) her.

Lige nu har vi også de mest vidunderlige blomstrende træer overalt, der alt for hurtigt bliver til yndigt snevejr. Men på den anden side af sommerferien bliver de på nærmest mirakuløs vis til denne slags: her.

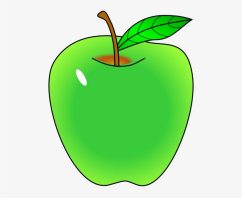

Og så lige en sidste af den mere fjollede slags - for en dansk popgruppe lavede engang en sang med titlen “Den grønne”, så den må da også lige med her. (Bemærk Kasper Winding (søn af Thomas Winding, bror til Alberte Winding) på trommer i denne liveoptagelse fra 1982.)

*****

Jeg har et yndlingstræ. Det er et egetræ, der står på Langeland, i udkanten af skoven ved herregården Skovsgaard,“Konabbeskoven”. Det står ud mod en strand der hedder “Påø”, hvor man i denne tid mindes en på en gang både forfærdelig og mirakuløs hændelse i slutningen af 2. verdenskrig. Dén kan man læse mere om her.

Men det her træ, det gør mig så glad, og jeg kan ikke lade være med at fotografere det hver gang jeg kommer på besøg. Senest her, den 28. marts dette år, inden det foldede sine blade ud. Vi må snart derud igen, det må stå flot og grønt nu.

Jeg har også en yndlingssang, som har både med træer og farven grøn at gøre. Det er en sang jeg altid spiller når jeg har babysalmesang, og babyerne skal vugges i de gynger vi har til dem, for jeg synes det er en af de sange, som alle SKAL have med sig i livet.

Syng, lyt, nyd de smukke billeder som nogen har brugt tid på at vælge så omhyggeligt, og tud lidt hvis I trænger, jeg kan nok ikke lade være selv… - her.

*****

En koraften med Kværndrup Kirkes Voksenkor slutter altid med disse to sange - det gør vi også her:

Vor far
Vor Far, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje

som den sker i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er riget og magten og æren i evighed, i evighed!
Amen.
Sigurd Barrett

Arne A´s velsignelse
Må din dag få glæde
lysende til stede
under himlens brede
bånd af kærlighed
Og må Herrens lys skinne
og må jordens milde vinde
varme hjertet inderst inde
i al evighed.
Arne Andreasen/"Poetfabrikken"

Bedste sanghilsner fra

Lykke
Organist og voksenkorleder ved Kværndrup Kirke